

Пролѣтна вечерь

Гаснатъ бавно позлатени
Сѣтни слънчеви лъчи,
Западъ въ пламъци червени
Слънчевъ залѣзъ озари.

Вѣтрецъ пролѣтенъ полжхна
Отъ балканскитѣ нѣдра.
Мѣденъ звънъ далеко глѣхне —
Морни връщатъ се стада.

Здрачъ вечеренъ тихо стеле
Вредъ поля и долини,
Въ далнинитѣ замълчени
Чезнатъ родни планини.

Въвъ лазурний сводъ небесенъ,
Тукъ-тамъ пламватъ кандилца,
Нощъ изтихичко разпери
Сзойтѣ приказни крилца

Г. Костакевъ.

